

Den ansatte hovedaktionær m.fl. skal på lige fod med andre ansatte kunne anvende en decideret personalelystbåd uden at blive omfattet af formodningsreglen. Formodningen om at direktøren m.fl. har lystbåden til rådighed hele året, finder derfor ikke anvendelse, såfremt lystbåden som led i et ansættelsesforhold stilles til rådighed for andre ansatte i 13 uger eller mere pr. år, heraf skal mindst 8 af de 13 uger ligge i højsæsonen (det vil sige i ugerne 22-34). Det er en betingelse, at disse ansatte ikke har væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, ligesom de ikke må være nærtstående.

Det vil være muligt at kontrollere, om en selskabs-ejet lystbåd har været stillet til rådighed for andre ansatte end den ansatte hovedaktionær m.fl., da selskabet som arbejdsgiver har indberetningspligt på lystbåde stillet til rådighed for ansatte, jf. § 11, stk. 2, nr. 6, i indberetningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 1999).

Anvendes dele af lystbåden *udelukkende* erhvervs-mæssigt, anses denne del af lystbåden ikke for at være stillet til den ansatte hovedaktionærs m.fl. rådighed. Den erhvervs-mæssige del fragår således i beregningsgrundlaget.

Ligesom efter de gældende regler, jf. ligningslovens § 16, stk. 6, er det i værdiansættelsen forudsat, at arbejdsgiveren/selskabet betaler alle udgifter vedrørende båden, f.eks. fast havneplads, men ikke havneplads i gæstehavne.

Den skattepligtige værdi af fri lystbåd nedsættes efter forslaget med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.fl. for råderetten.

Til nr. 4

Det foreslås, at indføre en ny bestemmelse for beskatning af helårsboliger, der stilles til rådighed som led i et ansættelsesforhold, hvis den ansatte er direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønning. Der ændres ikke på den personkreds, som er omfattet af § 16, stk. 9. Det er således en betingelse, at personen er ansat, hvorimod personen ikke nødvendigvis skal være (hoved)aktionær. En ansat hovedaktionær vil imidlertid altid være omfattet.

Det foreslås, at beregningsgrundlaget for beskatningen af værdien af den fri bolig skal udgøres af det største beløb af enten ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret eller af ejendommens anskaffelsessum opgjort efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, tillagt forbedringer foretaget efter anskaffelsen.

Er ejendommen anskaffet den 19. maj 1993 eller senere, betyder det, at beregningsgrundlaget udgøres af

enten ejendomsværdien eller den faktiske kontante anskaffelsessum, såfremt denne forhøjet med forbedringsudgifter er højere.

Den faktiske anskaffelsessum omregnes til kontantværdi, der beregnes ved, at den kontante del af anskaffelsessummen lægges sammen med kursværdien af gældsposter på anskaffelsestidspunktet. Omregningen af anskaffelsessummen til kontantværdien sker efter reglen i ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2.

Er ejendommen anskaffet før 19. maj 1993, har selskabet efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven valgmulighed mellem de fire indgangsværdier opregnet i lovens § 4, stk. 3.

Det bemærkes, at det ikke er den endelige anskaffelsessum i ejendomsavancebeskatningsloven, der foreslås anvendt, men udelukkende den anskaffelsessum, som fremkommer ved at anvende ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3. Det betyder bl.a., at 10.000 kr.'s tillægget ikke skal anvendes, at der ikke skal reguleres for afskrivninger m.v., at anskaffelsessummen ikke er nedsat som følge af genanbringelsesregler, at anskaffelsessummen ikke er forhøjet med beløb betalt for en mælkekvote, og at indekseringsreglerne for landbrugsejendomme ikke skal anvendes.

Anskaffelsessummen forhøjes med udgifter til forbedringer, dvs. at der i princippet hvert år skal foretages en opgørelse af anskaffelsessummen tillagt forbedringer. Forhøjelsen af anskaffelsessummen sker med de forbedringsudgifter, som er afholdt af arbejdsgiveren m.v. året forud for indkomståret. Beregningsgrundlaget udgøres således af den oprindelige kontantomregnede anskaffelsessum forhøjet med kumulerede forbedringsudgifter afholdt efter 19. maj 1993.

Skæringsdatoen d. 19. maj 1993 er valgt fordi, der fra denne dato har skullet opgøres en ejendomsavance. Ejeren har, i og med at forbedringsudgifterne efter ejendomsavancebeskatningsloven kan tillægges ejendommens anskaffelsessum, formodentlig opgjort forbedringsudgifterne. Ejer af ejendommen - i nærværende forslag arbejdsgiveren m.v. - besidder således allerede i dag de nødvendige oplysninger til opgørelsen af de faktiske investeringer i ejendommen.

Det skal sikres, at udgifter til specialindretninger o.lign. i en fri helårsbolig, som ikke afspejles i ejendomsvurderingen eller en salgspris, bliver beskattet i tilfælde, hvor en direktør kontrollerer flere selskaber. Beskatning af sådanne udgifter til specialindretning ville ellers kunne undgås, såfremt et selskab, der har stillet fri helårsbolig til rådighed for direktøren og betalt en specialindretning, herefter sælger boligen til markedspris (ekskl. specialindretningsudgifter) til et